

پیام تسلیت به مناسبت

درگذشت استاد برات علی فدایی هروی (شاعر نامدار افغانستان)

با تأسف و تالم عمیق خبر درگذشت استاد برات علی فدایی هروی، چهره برجسته شعر و ادب افغانستان که با نام شیخ الشعراء در میان شاعران نامدار این کشور شناخته می‌شود، صبح روز پنجشنبه تاریخ 4 قوس 1400، کسانی را که با وی از نزدیک معرفت داشتند و کسانی که او را ندیده اما با اشعار وی آشنا بودند، در سوگ و غم نشانند.

استاد برات علی فدایی هروی، شاعری نامور که 93 سال زیست و 74 سال از عمرش را سرایید! سرودن اشعار وی زبان زد خاص و عام بود. عدم اطاعت پذیری، سرسختی و مبارزه علیه تسلیم طلبی ملی و طبقاتی در تعدادی از اشعارش بخوبی هویدا بود. بطور مثال زمانی که اشرف غنی می‌خواست با اعطای مدال "سید جمال الدین افغانی" او را به طرف خود جلب نماید و زمینه دیگری را برای تبلیغ تسلیم طلبی ملی و طبقاتی از طریق این شاعر آزادی‌خواه مساعد نماید، استاد نه تنها در برابر اعطای مدال تطمیع نگردید بلکه در مقابل اعطای داده شده به خودش پاسخ محکمی به اشرف غنی و دار و دسته اش داد که این کار استاد نمونه ای شد برای تمام شاعران آزادیخواه این سرزمین!

مرا به پاره فلزی چه افتخار بود

مدال دفتر اشعارم افتخار من است

هلا! زبان پی تبریک من نبگشایید

کزین خوش آمد و تبریک سخت عار من است

به کاخ ظلم سرم خم نشد اگر رفتم

گواه من الف قد استوار من است

نه دست بوس نمودم نه قد فرو کردم

نه چاپلوسی و خوش خدمتی شعار من است

ز بهر مصلحتی بود رفتنم و رنه

در این پذیرش و دعوت چه اعتبار من است!

استاد فدایی کسی بود که سراسر زندگی خویش را در حوزه‌های مختلف شعری از عشق و عرفان تا اشعار حماسی و مقاومت در سطوح و ایام مختلف نظر به زمان سروده است. اهل شعر و ادب، برای استاد فدایی احترام ویژه ای قایل اند و او را هم پایه شاعران نامداری هم چون قاری عبدالله، غلام‌احمد نوید، غلام‌نبی عشق‌ری و حتا استاد خلیل‌الله خلیلی می‌دانند.

استاد فدایی هروی با مایه گیری از هستی اجتماعی اش برپا و استوار گشته بود. او در میان مردم خود به خوبی درخشید، با وقار زیست و در پهنه شعر و ادب فارسی توفیق داشت. دست قلم فرسا و استعداد خارق العاده وی جایگاه مخصوصی را به وی احراز نمود و این جایگاه و مقام و منزلت شعر و شاعری چیزی نیست که فرمانروایان

آنها به کسی هدیه کنند. گفتار پر بار و دلنشین و دیگرگون ساز گویش و منش انسانی فقط در درون خود اشخاص پنهان است. در درون خود آنها، که با به صدا در آمدن ناقوس مرگ شان از زایش می ماند. مرگ انسان امری است طبیعی ولی مهم این است که منافع خلق و رنج های اکثریت عظیم مردم خویش را بتوان در اشعار خویش انعکاس داد. زیرا در نوشتن شعر و ادب دو مطلب حاکم است: اولاً برای چه کس و ثانياً برای چه هدف می نویسیم؟ این دو چیز است که صف نویسندگان و شاعران را مشخص میسازد. چنانچه جان خود را به خاطر منافع مردم خود از دست دهیم، و یا سراسر زندگی خویش را در خدمت مردم سپری کرده باشیم، مرگ ما مرگی ارزنده خواهد بود.

انسان ناگزیر می میرد، ولی همه مرگ ها دارای ارزش مساوی نیستند. همه کس می میرد، ولی مرگ یکی ممکن است سنگین تر از کوه های هندوکش و مرگ دیگر سبک تر از پر کاه باشد. مرگ به خاطر منافع اکثریت عظیم مردم ستمدیده سنگین تر از کوه است ولی خدمت به خاینین ملی و مرگ بخاطر منافع غارتگران و ستمگران سبک تر از پر کاه است.

به این خاطر است که نقطه حرکت ما باید عبارت از خدمت صمیمانه به خلق باشد. جدا نشدن از مردم خود حتی برای یک لحظه، در همه موارد زندگی فقط منافع خلق و مردم خویش را انتخاب کردن و نه منافع فرد یا گروه کوچکی را مبداء گرفتن، مسئولیت خود را در قبال مردم به درستی اداء کردن، و با تلاش صادقانه رضایت همگان را به دست آوردن و این چیزی است که سراسر زندگی استاد برات علی فدایی هروی را رقم زد و او را به شیخ الشعراء در ردیف شعراء نامدار کشور مبدل نمود.

«کمیته مبارزه برای ایجاد هم آهنگی و اتحاد میان منسوبین جریان دموکراتیک نوین افغانستان» این ضایعه بزرگ را به تمامی شعراء، نویسندگان، اهل ادب و معارف، استادان، و بخصوص به خانواده محترم استاد برات علی فدایی هروی، تسلیت عرض می کند و مراتب عمیق غم و اندوه خویش را ابراز می دارد.

یاد این استاد بی بدیل سخن جاودانه و گرامی باد!

«کمیته مبارزه برای ایجاد هم آهنگی و اتحاد میان منسوبین جریان دموکراتیک نوین افغانستان»

4 قوس 1400 خورشیدی

25 نوامبر 2021 میلادی

www.afghanistanrmy.org

strugglecommittee4@gmail.com